

Camelia Ion-Radu

Expirație
versuri

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ION-RADU, CAMELIA

Expirație : versuri / Camelia Ion-Radu.- Snagov : Letras, 2020

ISBN 978-606-071-083-7

821.135.1

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți aparține autorului. Copyright 2020, Camelia Ion-Radu. Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Credit imagine copertă: 123rf.com

Carte distribuită de www.piatadecarte.net

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:

edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.lettras.ro

contact@lettras.ro

Cuprins

Antecuvânt 7

Inspirația expirației 9

La apus 13

Magie 79 15

Calendar sentimental 17

Rugăciune 21

Renaștere 22

Amiază 24

Jocuri triste 25

Paradox 27

Joc 29

Logos 31

Selenară 33

In vino veritas 35

Prefix 36

Atavism 37

Paradox 39

Osmoză 40

Jocuri eliptice 41

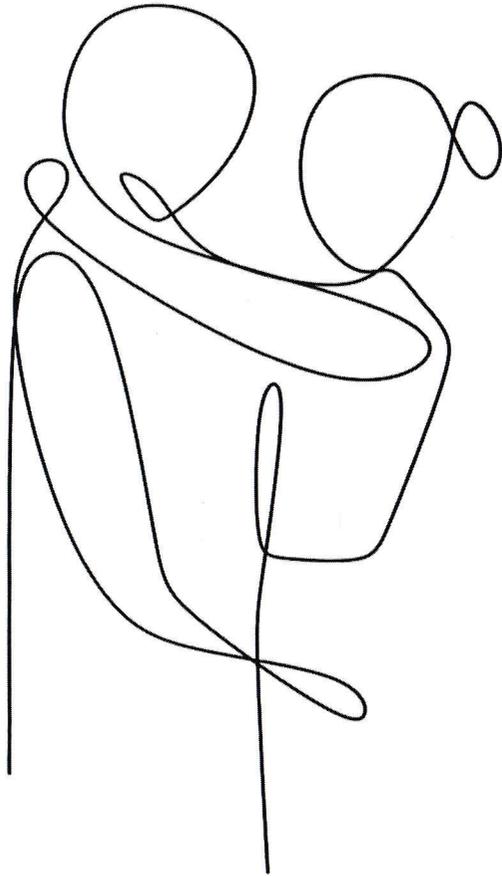
Împerecheată	42
Îmbrățișare ludică	45
Oră de iubire	46
Narcisiacă	48
Metafizică	51
Nostalgie	54
Matematică	56
Căderea măștilor	57
Comparații	59
Orașul necunoscut	60
Dincolo de ego	63
Muzeu	65
La răsturnare de lumi	67
Colocvii	70
2012	73
A doua șansă	77
Geneză	79
Respirație	81
Te-zeu	83
Rădăcini	85
Poem fără sfârșit	86

Printre valuri	88
S-a crăpat de viață	90
Nu	93
Dis-lexic	95
Trezirea	96
Copilărire	99
Condițional	100
1001 de ani	101
Armonie	102

Magie 79

Ne-a sfâșiat, ne-a aruncat la marginea hazardului,
ca să ne căutăm, să ne adulmecăm urmele,
pielea mea își amintește încă
degetele tale pelerine
și se deschide ca o hartă,
brațele te poartă ca o busolă,
organele mele simt sângele tău pulsând
prin toate venele prin care ai curs,
vino, hai să ne mai topim o dată
în noaptea asta ca un creuzet,
te rog, iubite, lasă-mă să te transform în aur!

Calendar sentimental

Te iubesc în ianuarie,
ca la începutul celor o mie și una de nopți
și poveștile mele curg, legănate, îngemănate,
nu adormi, dragul meu, căci visul e o amăgire.

Te iubesc în februarie
și făuresc copii de zăpadă cu ochi de cărbune,
știu, e doar un joc,
dar sunt chipul și asemănarea noastră,
căci suntem cu toții din humă și apa lui Noe.

Te iubesc în martie,
crudă, înfășată-n iarbă,
sorbind clorofilă-n vene,
așteptând minunea nașterii
ca o moașă la picioarele pământului.

Te iubesc în aprilie,
capricioasă și febrilă,
biciuind ploaia pe alei,
implorând mugurii să nu moară,
mai au o grădină de rodit,
mai au un suflet de îmbălsămat.

Te iubesc în mai,
în nopțile îmbujorate, când mă alinți pe pat de rouă
și-mi spui că am mistere înflorite-n ochi
și părul ca un câmp de maci.

Te iubesc în iunie
și mă visez mireasă viorie cu cireșe la urechi,
căci carne din carnea mea dulce ai zămislit
și lapte de lună din sânul meu ai supt.

Te iubesc în iulie
și te adulmec, te hăituiesc, te sfâșii,
leoaică despletită, foc de soare nebun
prins în cămașa de forță a zenitului.

Te iubesc în august,
cu parfum de pepene galben în pielea însoțită
și îți ghicesc în stelele mării, te prind în salbă,
scoică albăstruie, să-mi cânti de nesfârșire.

Te iubesc în septembrie,
ca o fecioară înfiorată-n patul înfloririi sale,
sunt preoteasa ta, doar eu îți știu cuvintele
și-ți tălmăcesc poruncile de dincolo de vreme.

Te iubesc în octombrie

și îți înmoi privirile

în ruginiul frunzelor și în verdele agonic,
în albul mestecenilor și în pământul cărărilor,
nu-i așa că lumea asta e un tablou neterminat?

Te iubesc în noiembrie,

ca o săgeată sângerândă-n arcul dezlegării tale,

eu sunt veninul, eu sunt uitarea,

eu sunt veșmântul dedesubturilor lumii.

Te iubesc în decembrie,

răsfoiesc zilele risipite-n jurul meu,

le prind la colțuri cu agrafe,

să nu uit nimic, să le leg de suflet

și mă înfășor în pânzele zăpezilor ce vor veni

ca un prunc în lumina primei zile.

Rugăciune

Zidește-mă în trupul tău, iubite,

Așază-mă la temelia ta de har

Sau umple cu surâsul meu ogive,

Sculptează-mă poartă, ridică-mă altar,

Și lasă-mă să-ți sprijin rugăciunea,

O pernă sub genunchiul obosit,

În noaptea asta-ți vei primi minunea,

Iar eu sub tâmpla ta voi fi murit.

Zidește-mă în trupul tău, iubite,

Sub crucea orelor târzii,

În noaptea asta ultimă de veghe,

În noaptea asta, jur că nu te vei mai năru.